

מתעטרות בתוף שדה התפוחים הקדושים, ופוגשות בהן כמה דרגות של ממנים בעולם, ויורדות עמן, ואמרות ומכריות: זהו הדורון ששלח פלוני לקדוש-ברוך-הוא. מאיזה מקום יורדות? לאחר שיורדות ממקום ראש אחד של הצדיק, שם עולות, מתעוררות להוריד אחרות מלמעלה, ומתמלא מלמעלה ומלמטה. זהו שכתוב (משלי י) ברכות לראש צדיק, פיון שדרגה זו מתמלאת, מוריקה לפלה הזו, ומשם שופעות ונמשכות למטה.

בשעורות אותן הברכות מלמטה, אין פתח ופתח למעלה, ואין ממנה למעלה שלא פותח את כל אותם הפתחים. ומכריות ואומרים בכל אותם הרקיעים: זהו דורון של המלך ששלח פלוני, זהו דורון בקיום פראוי. ומי הוא? הברכה שהשיבו עליה אמן. שפל ברכה שהשיבו עליה אמן, זוהי בקיום פראוי.

וכיון שהברכה הזו עולה, כל הדרגות שלמעלה מזמנות לאותו האור שלא מאיר כדי להאיר לה. וכל שפן אם היא ברכה שרבים מברכים אותה ומעטרים אותה בעטרות קדושות בסוד של אמן. אמן הוא סוד הקשרים של כל יחוד וקדשה בסוד של רבוננו, ומעטר אותה הברכה בעטרות עליונות פראוי.

והקדוש ברוך הוא מתרצה בהם, באותם שמברכים אותו, ותשוקתו בברכה שלמטה, שאותה ברכה עולה, ומאיר המאור שלא מאיר, ומחזק אותה בתקף חזק לעלות למעלה. ועל שמברכים את הקדוש ברוך הוא.

חל תפוחין קדישין, ופגעי בהו כמה דרגין דממנן בעלמא, ונחתי בהו, ואמרי ומכריות דא איהו דורונא דשדר פלוני לקודשא בריה הוא. מאן אתר נחתי, לבתר דנחתי מאתר רישא חדא דצדיק. תמן סלקין, מתערי לנחתיא אחרנין מלעילא, ואתמלייא מלעילא ומתתא, הדא הוא דכתיב (משלי י) ברכות לראש צדיק. פיון דהאי דרגא אתמלייא, אריק להאי כלה, ומתמן נגדין ואתמשכן לתתא.

בר סלקין אינון ברכאן מתתא, לית פתחא ופתחא לעילא, ולית ממנא לעילא, דלא פתח כל אינון פתחין. ומכריות ואמרי בכל אינון רקיעין, דא איהו דורונא דמלכא דשדר פלוני, דא הוא דורונא בקיומא פדקא יאות. ומאן איהו. ברכה דאתיבו עליה אמן. דכל ברכה דאתיבו עליה אמן, דא איהו בקיומא פדקא יאות.

וכיון דהאי ברכתא סלקא, כל דרגין דלעילא, כלהו זמינין לגבי ההוא נהורא דלא נהיר, בגין לאנהרא לגבה. וכל שפן אי היא ברכתא דסגיאין מברכן לה, ומעטרין לה בעטרין קדישין, ברזא דאמן. אמן הוא רזא דקשרי, דכל יחודא וקדושה ברזא דמאריה. ומעטר לה היא ברכתא בעטרין עלאין פדקא יאות.

וקודשא בריה הוא אתרעי בהו, באינון דמברכין ליה, ותיאובתיה בברכתא דלתתא, דהיא ברכתא סלקא, ואנהיר בוצינא דלא נהיר, ואתקיף לה בתוקפא תקיפא, לסלקא לעילא. ועל רזא דא כתיב, (שמואל א ב) פי מכבדי אכבד, אלין אינון דמברכין ליה לקודשא בריה הוא. ובזי יקלו, הסוד הנה פתוב, (שמואל א-ב) פי מכבדי אכבד - אלה אותם

ובני יקלו - אלה אותם שלא
מברכים את הקדוש ברוך הוא,
ומונעים ברכה מפיהם.

סוד הסודות לאותם שיודעים
חכמת רבונם, לדעת את סוד
הברכות במצוות התורה ובכל
ההנאות והפסופים של העולם
הזה, להוריק ברכות מלמעלה
למטה.

באשר (פרט) ברכות התפלה, שהן
תקון של רבונם מלמטה למעלה
ומלמעלה למטה. הברכות
שאין בתפלה עולות מלמטה
למעלה, עד שמגיעות לתוף
האור שלא מאיר, ומתעוררים
(למעלה) בתקף לאותו האור שלא
מאיר באותה הברכה, ועולה
התעוררות למעלה, עד
שמגיעים לפסא העליון, מקור
כל החיים. ואז יוצאות מאותו
המקור העליון ברכות אחרות,
ופוגשות אלה באלה, ונושקות
אלה לאלה, ובאות ושורות על
ראש הצדיק להריק למטה.
וכשירדות, מתברכים האבות
והבנים וכל גרותיהם.

וסוד הברכות הללו לעורר
מלמעלה למטה בסוד זה:
ברוך: זה הסוד של המקור
העליון מהכל, להריק ולהמשיך
ולהאיר את כל המאורות. והוא
תמיד ברוך (מברך), שלא פוסקים
מימיו. ומשם הראשית שנקראת
העולם הבא, והוא קצה השמים,
שאותו קצה הוא קצה עליון.
משום שיש קצה כמו זה למטה,
והוא העולם התחתון. וגם הוא
נקרא ברוך, כנגד התחתונים,
להריק למטה, ולהתעורר
מלמעלה למעלה בברכות
התפלה. והברוך (הראשון) הנה
נקרא כאן, בסוד החכמה
העליונה, שממלא אותו המקום, בשביל אחד דקיק שנקנס בו.

אלין אינון דלא מברכין ליה לקודשא בריך
הוא, ומנעין ברכתא מפומיהו.

רזא דרזין, לאינון דינדיעי חכמתא דמאריהון,
למנדע רזא דברפאן, בפקודי אורייתא,
ובכל הנאין וכסופין דהאי עלמא, לארקא
ברכאן מעילא לתתא.

בר (ס"א בר) ברכאן דצלותא, דאינון תקוונא
דמאריהון, מתתא לעילא ומעילא
לתתא. ברכאן דלאו אינון בצלותא, סלקין
מתתא לעילא, עד דמטו גו נהורא דלא נהיר,
ומתערי (לעילא) בתוקפא, לההוא נהורא דלא
נהיר, בהיא ברכה, וסלקא אתערו לעילא,
עד דמטו לכרסיה עלאה, מקורא דכל חיין.
פדין נפקו מההוא מקורא עלאה, ברכאן
אחרנין, ואערעו אלין באלין, ונשקי אלין
לאלין, ואתאן ושריין לריש צדיק, לארקא
לתתא. וכד נחתין, אתברכין אבהן ובנין, וכל
שרגין דלהון.

ורזא דאלין ברכאן לאתערא מעילא לתתא,
ברזא דא, ברוך: דא רזא דמקורא
עלאה מכלא, לארקא ולאמשכא ולאנהרא
כל בוצינין. ואיהו ברוך (נ"א ברוך) תדיר, דלא
פסקין מימיו. ומתמן שירותא דאקרי עלמא
דאתי, ואיהו קצה השמים, דההוא קצה,
קצה עלאה איהו. בגין דאית קצה כגוונא דא
לתתא, ואיהו עלמא תתאה. ואקרי אוף הכי
ברוך, לקבל תתאי, לארקא לתתא, ולאנתערא
מתתא לעילא בברפאן דצלותא. וברוך (קרבאח)
דא אקרי הכא, ברזא דחכמתא עלאה,
דאמלי לההוא אתר, בחד שביל דקיק דאעיל
ביה.

אתה: לְבַתָּר שְׁאֲרֵי לְאַתְגְּלִיָּא, דְּהָא הָאֵי בְרוּךְ סְתִים אִיהוּ, וּבְגִין כְּפֵי אַקְרֵי בְּאַרְח סְתִים בְּרוּךְ, מְקוּרָא עֲלָאָה דְלֹא אַתְגְּלִיָּא. אַתָּה, שִׁירוּתָא לְאַתְגְּלִיָּא לְבַר, וּבְגִין כְּפֵי אַקְרֵי אַתָּה. וּמֵאֵן אִיהוּ. דָּא רְזָא דִימִנָא, וְאַקְרֵי כְהֵן לְגַבֵּי הַהוּא אַתָּה. וְרְזָא דָּא (תהלים קי) אַתָּה כְהֵן לְעוֹלָם, מֵאֵן כְּהֵן לְהַהוּא עוֹלָם, אַתָּה. וְדָא אִיהוּ יְמִנָא עֲלָאָה, דְּהָא אֲשַׁתְּכַח לְאַתְגְּלִיָּא.

אתה: אחר כֵּן מתחיל להתגלות, שהרי הברוך הזה הוא נסתר, ולכן נקרא בדרוך נסתר ברוך, המקור העליון שלא התגלה. אתה: הראשית להתגלות בחוץ, ולכן נקרא אתה. ומיהו? זה סוד הימין, ונקרא כהן אצל אותו מקום. וזה סוד (תהלים ק) אתה כהן לעולם. מי הכהן לאותו עולם? אתה. וזהו הימין העליון, שהרי נמצא להתגלות.

יהוה: דָּא רְזָא דְאַמְצְעִיתָא. רְזָא דְמַהִימְנוּתָא בְּכָל סְטָרִין. (דף רע"א ע"ב) אֱלֹהֵינוּ: דָּא סְטָרָא דְשְׁמָא לָא, דְכֻלִּיל בִּימִנָא, וַיְמִנָא בֵּיהּ, וְאַתְפְּלִילוּ דָּא בְדָא, לְמַהְוֵי חַד. וְעַד הַכָּא, אַתְקְשְׁרוּ בְרַכָּאן, דְכִיּוֹן דְאֵלִין אַתְבְּרַכָּאן, כְּלַהוֹן דְלַתְתָּא אַתְבְּרַכָּאן.

יהוה: זה סוד האמצע, סוד האמונה בכל הצדדים. אלהינו: זה סוד השמאל שפלוול בימין, והימין בו, ונכללים זה בזה להיות אחד. ועד כאן נקשרו הברכות, שכיין שאלה מתברכים, כלם שלמטה מתברכים.

דְבַתָּר דְאֵינוֹן אַתְבְּרַכָּאן, וְנִטְלֵי בְרַכָּאן לְגַרְמִיָּהוּ, אַתְהֲדָרוּ כְּלִילָן כְּחַד לְהַהוּא מְקוּרָא, דְאֵינוֹן לָא יְכַלִּין לְאַתְהֲדָרָא לְגַבֵּי הַהוּא אַתָּה, עַד דְאַתְבְּרַכָּן. כִּיּוֹן דְאַתְבְּרַכָּן בְּקַדְמִיתָא, אַתְהֲדָרוּ וְעֵאלִין לְגַבֵּי הַהוּא אַתָּה, לְנִטְלָא בְרַכָּאן יְתִירִין אַתְרִינִין, לְאַרְקָא לְתַתָּא. וְעַד דְאֵינוֹן אַתְבְּרַכָּאן, לָא עֵאלִין וְלָא תֵאבִין לְגַבֵּיהּ. וְרְזָא דָּא (שמות כג) וְלֹא יֵרְאוּ פָנֵי רִיקָם.

לאחר שהם מתברכים ולוקחים ברכות לעצמם, חוזרים כלולים כאחד לאותו המקור, שהם לא יכולים לחזור לאותו המקום עד שמתברכים. כיון שהתברכו בתחלה, חוזרים ונכנסים לאותו מקום, לקחת ברכות יתרות אחרות להריק למטה. ועד שהם מתברכים, לא נכנסים ולא תאבים אליו, וזה סוד (שמות כג) וְלֹא יֵרְאוּ פָנֵי רִיקָם.

וְכַד תְּבִין לְגַבֵּי הַהוּא אַתָּה, וְעֵאלִין תְּמֵן, כְּדִין אַקְרֵי הַהוּא אַתָּה מְלָךְ. וּמְלָךְ לָא אַתְקְרֵי בַר כַּד אֵינוֹן מִתְקַרְבִּין לְגַבֵּיהּ, וּמִתְבְּרַכָּן. וּמְלָכָא אֵימְתֵי אַקְרֵי מְלָךְ. כַּד רְבַרְבְּנוּי אַתִּין לְגַבֵּיהּ עֵתִירִין, מְסַתְּפָקֵן בְּכָל מַה דְאַצְטְרִיכוּ, בְּלֹא חֶסְרוֹנָא, כְּדִין אִיהוּ מְלָךְ. מְלָךְ לְתַתָּא, כַּד אֵלִין מְעַטְרִין לִיהּ בְּסַפּוּקָא, בְּעַטְרִין קַדִּישִׁין. וְהָכָּא אַקְרֵי מְלָךְ. וּמֵאֵן אִיהוּ.

וכששבים לאותו מקום ונכנסים לשם, אז אותו מקום נקרא מלך. ומלך לא נקרא, רק כשהם מתקרבים אליו, ומתברכים. ומלך מתי נקרא מלך? כשגדוליו באים אליו עשירים, מספקים בכל מה שהצטרכו, בלא חסרון, ואז הוא מלך. מלך למטה, כשאלו מעטרים אותו בספוק בעטרות קדושות. וכאן נקרא מלך. ומיהו? העולם אשר

העולם אשר קדשנו וצונו. ובגין דאיהו עלמא דלא אתגלגליא לבר, ואיהו

סְתִים, קָרִי לִיהֶ הָכִי בְּאַרְחַ סְתִים. וְעַל דָּא לֹא אַקְרִי, אֶלְא בְּאַרְחַ סְתִים.

וְלַעוֹלָם יְמִינָא אַתָּה, כְּמָה דְאַתְמָר. וְעַל דָּא כְהֵן, כְּפִיף לְגַבֵּי הַהוּא אַתָּר, בְּרִישָׁא וּבְסוּפָא. וְעַלְמָא תַתְּאָה, פִּד אַתְקֶשֶׁר לִימִינָא, וְאַתְדַּבֵּק בֵּיהּ, קָרִי מִתְתָּא לְעֵילָא בְרוּף, וְלֹא אַקְרִי בְרוּף, פִּר בְּרָזָא דְמְקוּרָא דְאַתְדַּבֵּק בְּהַדִּיהּ, וְעֵיל לִבֵּיהּ, וְאַמְלִי לִיהּ. אַתָּה, רָזָא דְהַהוּא כְהֵן, לְאַתְדַּבֵּקָא בְּהַדִּיהּ, וְעַל דָּא, בְּצִלוּתָא בִר נֶשׁ כּוֹרַע בְּכְרוּף, דְאִיהוּ עַלְמָא כְּפוּף לְגַבֵּי עֵילָא, וְדָא אִיהוּ שְׁנוּי בֵּין בְּרוּף דְצִלוּתָא, וּבֵין בְּרוּף דְשָׂאֵר בְּרַכָּאן. וְכֹלְא בְרָזָא עַלְאָה אִיהוּ, לְאַרְקָא בְּרַכָּאן לְכָל עַלְמִין.

בְּרוּף דְצִלוּתָא, פִּר נֶשׁ כּוֹרַע בֵּיהּ בְּכַרְפוּי, וְגַחֲזִין רִישָׁא בְּאַתָּה, בְּגִין דְאַתָּה אַקְרִי רֹאשׁ. וְעַל דָּא כְהֵן נְטִיל בְּרֹאשׁ, וְאִיהוּ רֹאשׁ תְּדִיר. וּבְגִין כְּהֵן פְּרִיעָה בְּכְרוּף. וְגַחֲזִינוּ דְרִישָׁא בְּאַתָּה. וְכְהֵן בְּכָל אַתָּר דְאַקְרִי אַתָּה, גַּחֲזִין בְּצִלוּתָא. מְלֻךְ בְּתֵר דְגַחֲזִין, תּוּ לֹא זְקִיף, מְאִי טַעֲמָא. קְדָשָׁא בְרוּף הוּא אָמַר לָהּ לְסִיחָרָא, זִילִי אֲזַעֲרִי גְרַמִּיךְ, וְתוּ לֹא זְקַפָּא. וּבְגִין דָּא, בְּרַכָּתָא דְבִר נֶשׁ בְּרוּף לְקוּדְשָׁא בְרוּף הוּא, אַתְעַר לְאַרְקָא בְּרַכָּאן מְלַעֲיָלָא לְעַלְמִין כְּלָהוּ, כְּמָה דְאַתְמָר. זְכָאִין אֵינּוּן יִשְׂרָאֵל בְּעַלְמָא דִּין, וּבְעַלְמָא דְאַתִּי.

בְּתִיב, (ישעיה סג) כִּי אַתָּה אָבִינוּ כִּי אֲבָרְהָם וְגו' . תְּנִינָן, לְזַמְנָא דְאַתִּי אֲמַרִּין לִיהּ לְיַצְחָק וְכו', בְּגִין דְשְׂמָא לֹא אַתְפְּלִיל בִּימִינָא, אֲבָל יְמִינָא מְנַלָּן דְאַקְרִי אָב. דְכְּתִיב וַיִּשְׁמְהוּ לוֹ לְאָב וּלְכַהֵן, וְאַף עַל גַּב דְלַעֲיָלָא אַקְרִי אָב, וְאַפִּילוּ לְנַהוּרָא דְלֹא נַהִיר בְּשַׁעֲתָא דְאַתְדַּבֵּק וְאַף עַל גַּב שְׁלַמְעֵלָה נְקָרָא אָב, וְאַפִּילוּ לְאוּר שְׁלֹא מְאִיר בְּשַׁעֲתָא שְׁנַדְבֵּק בְּיָמִין נְקָרָא אַתָּה, כְּמוֹ

קְדָשָׁנוּ וְצִוְנוּ. וּמְשׁוּם שְׁהוּא עוֹלָם שְׁלֹא הִתְגַּלָּה בְּחוּץ, וְהוּא נְסִתָּר, קוּרָא לוֹ כְּהֵן בְּדִרְךָ נְסִתָּר. וְעַל זֶה לֹא נְקָרָא, אֶלְא בְּדִרְךָ נְסִתָּר.

וְלַעוֹלָם אַתָּה זֶה יָמִין, כְּמוֹ שְׁנַתְּבָאֵר. וְעַל זֶה כְהֵן כְּפוּף לְאוּתוֹ מְקוּם בְּרֹאשׁ וּבְסוּף. וְהַעוֹלָם הִתְחַתְּוֹן, כְּשֶׁנְּקָשֶׁר לְיָמִין וְנִדְבֵּק בּוֹ, קוּרָא מְלַמְטָה לְמַעְלָה בְרוּף, וְלֹא נְקָרָא בְרוּף, רַק בְּסוּד הַמְקוּר שְׁדַבֵּק בּוֹ וְנִכְנַס בּוֹ וּמְמַלֵּא אוֹתוֹ. אַתָּה, הַסּוּד שֶׁל אוֹתוֹ הִכְהֵן לְהַדְבֵּק אִתּוֹ, וְעַל זֶה בְּתַפְלָה הָאָדָם כּוֹרַע בְּכְרוּף, שְׁהוּא הַעוֹלָם שְׁכַפּוּף אֶל מַעְלָה, וְזֶהוּ הַשְּׁנוּי בֵּין בְּרוּף שֶׁל הַתְּפִלָּה וּבֵין בְּרוּף שֶׁל שְׂאֵר בְּרַכּוֹת. וְהַכֵּל הוּא בְּסוּד עֵלְיוֹן, לְהַרְיֵק בְּרַכּוֹת לְכָל הַעוֹלָמוֹת.

בְּכְרוּף שֶׁל הַתְּפִלָּה אָדָם כּוֹרַע בְּכַרְפוּי, וְגוֹחֲזִין רֹאשׁוֹ בְּאַתָּה, מְשׁוּם שְׁאַתָּה נְקָרָא רֹאשׁ. וְעַל זֶה כְהֵן לִוְחָן בְּרֹאשׁ, וְהוּא תְּמִיד רֹאשׁ. וְלִכְּהֵן פְּרִיעָה בְּכְרוּף, וְגַחֲזִינָתָּה הָרֹאשׁ בְּאַתָּה. וְהַכְּהֵן, בְּכָל מְקוּם שְׁנַקְרָא אַתָּה, גּוֹחֲזִין בְּתַפְלָה. הַמְלֻךְ אַחֵר שְׁגוֹחֲזִין, שׁוּב לֹא זֹקֵף, מָה הַטַּעַם? הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא אָמַר לְלִבְנָהּ, לְכִי וְהִקְטִינִי אֶת עַצְמְךָ, וְשׁוּב לֹא זְקַפָּה. וְלִכְּהֵן הַבְּרַכָּה שֶׁל אָדָם לְקְדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא מִתְעוֹרְרָת לְהוֹרִיק בְּרַכּוֹת מְלַמְעֵלָה לְעוֹלָמוֹת כָּלָם, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר. אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

כְּתוּב (ישעיה סג) כִּי אַתָּה אָבִינוּ כִּי אֲבָרְהָם וְגו'. שְׁנִינּוּ, לְעַתִּיד לְבֹא אוּמְרִים לְיַצְחָק וְכו', מְשׁוּם שְׁהַשְׂמָאל נִכְלָל בְּיָמִין. אֲבָל הַיָּמִין מְנִין לְנוּ שְׁנַקְרָא אָב? שְׁכַתּוּב וַיִּשְׁמְהוּ לוֹ לְאָב וּלְכַהֵן. כְּמוֹ